

borgerne diskuterer, hvordan vi kan speede processerne op.

Så skal jeg til slut gøre opmærksom på, at regeringen har udsendt en pjece, der hedder »Det holdbare samfund«, og har talt om, at Danmark skal gå i spidsen. Det har slet ikke noget at gøre med den regering, der vil ind i ØMU-land, det har noget at gøre med den regering, der i hvert fald på en eller anden måde åbenbart ønsker, at Danmark skal ligge i spidsen på en række områder. Og derfor var det jo fint, hvis Danmark kunne ligge i spidsen på dette område og overhale Tyskland og alle de andre lande indenom, men det gør vi ikke, og det er derfor, der er behov for Kristeligt Folkepartis forslag; og at man ikke bare hælder vand ud af ørerne og siger: Ja, vi må se på det og det.

Vi skal konkret i gang, og Enhedslisten håber, at dette forslag kan føre til, at de, der i det mindste har gjort nogle velvillige bemærkninger, kan være med til at sikre, at den bemyndigelse, ministeren i forvejen har ifølge miljøbeskyttelseslovens § 9 A, bliver brugt langt mere og på et udvidet område, og så må vi have oplyst de steder, hvor vi kan gå i gang med noget konkret.

Tak for forslaget til Kristeligt Folkeparti!

Thorkild B. Fransgaard (FRI):

Indførelse af en tilbagetagningspligt for emballage for både producenter, forhandlere og importører vil jo medføre nogle omkostninger i alle tre led, og det er nogle omkostninger som i sidste ende skal betales af slutbrugerne. Det kan der jo selvfølgelig gøres noget ved derigennem, at vi afskaffer den emballageafgift, der er vedtaget, og – hvis det ikke er nok – også afskaffer andre grønne afgifter, så der kommer balance i tingene. Det kan ikke være rigtigt, at forbrugerne skal betale for en ydelse to gange, og det er det, der bliver tilfældet, hvis ikke nogle af afgifterne bliver fjernet.

Men spørgsmålet er, om det i det hele taget er rigtigt at indføre en sådan tilbagetagningspligt her i Danmark, for efterhånden er der ved at være opbygget et effektivt renovationssystem, også med hensyn til emballage. I beslutningsforslaget sammenligner man med forholdene i Sverige og Tyskland, men de kan altså ikke helt sammenlignes med forholdene her i landet.

Jeg er bange for, at hvis vi gennemfører forslaget, bliver det forbrugerne, der igen kommer til at betale – for der er ikke andre til det – og

det bliver for noget, som på nuværende tidspunkt ikke er nødvendigt. Det nævnes godt nok i bemærkningerne til beslutningsforslaget, at hvis de producenter og forhandlere og importører, der omtales, selv laver en kollektiv indsamling, kan de blive fritaget for pligten til at tage emballagen tilbage. Jamen så bliver det jo igen en omkostning, som forbrugerne skal betale, en omkostning, som de allerede på nuværende tidspunkt betaler til de offentlige renovationssystemer, så under alle omstændigheder skal der en undersøgelse til af hele området, inden vi begynder at gå i den foreslåede retning.

På nuværende tidspunkt, som det ser ud nu og med de kommunale systemer, der er opbygget, kan vi ikke støtte beslutningsforslaget. Men intentionerne er rigtige, og jeg er også sikker på, at det om nogen tid bliver muligt at se på hele området. Om det så er muligt at lave en kombination, må vi jo se på, men jeg mener, det er farligt at vedtage beslutningsforslaget på nuværende tidspunkt. Jeg vil foreslå, at beslutningsforslaget får lov til at ligge, indtil vi får set på hele området, for der er jo tale om, at hvis det bliver vedtaget, skal vi have hele vores renovationspolitik i Danmark taget op til revision, hvis det virkelig skal nytte noget.

På nuværende tidspunkt kan vi derfor ikke støtte beslutningsforslaget.

Ole M. Nielsen (KRF):

Først vil jeg gerne sige tak for den ganske positive modtagelse, forslaget har fået.

For Kristeligt Folkeparti er det først og fremmest et spørgsmål om at få sat fokus på vort køb og smid væk-samfund. Der er jo desværre en fuldstændig parallel mellem vort stigende bruttonationalprodukt, vor stigende økonomiske aktivitet og vort forbrug og dermed også vor affaldsmængde. Det ses ganske tydeligt i affaldssystemerne, på lossepladserne, på forbrændingsanlæggene osv., hvilken vej det går, men det er, som om vi har utrolig svært ved at få taget hånd om problemet.

For Kristeligt Folkeparti vil forslaget her, hvis vi kan få det gennemført, kun være første led i indførelse af et tilbagetagningsansvar for virksomhederne. Vi så meget gerne, at vi kunne komme meget længere med tilbagetagningsansvar for virksomhederne for masser af produkter – ikke kun emballagen, men også det, der er inde i emballagen, og for bl.a. elektriske apparaters vedkommende især med henblik på at give apparaterne en længere levetid.